

Voetvolk/Lisbeth Gruwez/Claire Chevallier

Piano Works Debussy

wo 25 okt 2023 · 20u

duur: 1u

inleiding om 19u30 in de Greta Weynzaal

Dansen en musiceren als genot

In de voorstelling *Piano Works Debussy* komen twee buitengewone artiesten samen rond het werk van Claude Debussy. Lisbeth Gruwez danst, Claire Chevalier speelt piano. Hun samenzijn is ongedwongen. Ze gaan elk hun eigen gang, in een verstandhouding die geen woorden behoeft. Licht en decor verlenen die ontmoeting op een onnadrukkelijke, subtiele manier extra glans. Meer moet dat niet zijn.

Na *Piano Works Debussy* las ik een interview met Lisbeth Gruwez en Maarten Van Cauwenberghe in De Morgen. Ik keek er nogal van op. Ze verklappen daarin dat nogal wat producenten afhaakten na een try-out in Brest (FR), net voor de Covid crisis. Ze vreesden dat 'hun' publiek het te moeilijk zou vinden. En het was niet wat ze verwacht hadden. Gruwez, dat is toch 'je ziel uit je lijf dansen'?

Vermoedelijk keken die producenten niet al te goed, en volgden ze de evolutie van Voetvolk, de compagnie van Gruwez en van Cauwenberghe, ook niet al te aandachtig. Er was altijd al iets bijzonders aan wat Gruwez, met Van Cauwenberghe als muzikleverancier en klankbord, op het podium deed. Dat was al zo bij haar eerste choreografie *Forever Overhead* (2008). Een explosie van energie en risico, duidelijk nog schatplichtig aan het performen in overdrive dat het waarmerk is van Jan Fabre. Bij Fabre kende ze inderdaad haar eerste grote successen als performer.

Die tomeloze energie kanaliseerde ze door de jaren heen echter steeds beter. Ze leerde te doseren. Preciezer te mikken. Desondanks, of juist daardoor, is ze nog steeds een performer *hors pair*. Ze overtuigt niet door een gepantserd discours, doortimmerde structuren of een strakke dramaturgie, maar ze 'pakt' je wel telkens weer door een haast instinctief juiste keuze van gebaren, intens en expressief.

(...) Zoals Paul Valéry het zo treffend zei: "*De danseres sluit zich op in een tijdsduur die zij zelf scheidt, een tijdsduur die geheel bestaat uit actuele energie, geheel bestaat uit voortdurende veranderlijkheid. (...) Zo scheidt zij bij de toeschouwers het gevoel van een andere toestand, een uitzonderlijke toestand*".

Die beschrijving van Valéry kan je ook moeiteloos toepassen op het pianospel van Chevalier. Ook daar lijkt het alsof de pianiste één wordt met haar instrument. Ze gaan samen op in de klanken die een eigen tijd en werkelijkheid scheppen met Claude Debussy als gids. (...)

De twee artiesten staan aanvankelijk tegenover elkaar. Gruwez heft bedachtzaam een been, gaat even door de knieën, heft haar armen strak voor zich. Ze herhaalt dat eenvoudige patroon een paar keer, met variaties, en laat zich, in een steeds sneller ritme, meedrijven op de versnellingen in de muziek. Dan loopt ze met een wijde boog langs de piano heen naar de andere zijde van het podium waar Chevalier haar niet meer ziet.

Dat is belangrijk: vanaf nu is de band tussen beide artiesten zelden nog visueel van aard. Ze hebben elk een eigen, parallelle 'bubbel', zelfs op het moment dat Gruwez naast Chevalier op de pianokruk gaat zitten. Maar net dan zie je dat ze dezelfde adem volgen. Als Chevalier diep buigt over de toetsen, laat Gruwez ook haar schouders zakken, alsof ze de spanning in haar lijf helemaal los laat. Ze veert ook weer recht als Chevalier dat doet. Allemaal mee op de kwikzilveren stemmingswisselingen in de muziek. Dat is de band. (...)

De scenografie van Marie Szersnovicz biedt een suggestieve omkadering voor het samenspel tussen Gruwez en Chevalier. Een lange, glanzende staaf in de vorm van een vraagteken loopt achter het podium door. Er hangt een vilten doek aan, bekleed met bladgoud. Dat verschuift haast onmerkbaar van links naar rechts, als een beeld van de tijd die verglijdt. Op een bepaald moment wordt dat doek de glanzende achtergrond waartegen de danseres in *clair obscur* verschijnt.

Zulke effecten danken ook veel aan de briljante lichtinstallatie van Stef Alleweireldt. Het licht lijkt soms zelfs te wemelen als de reflecties van licht in het water. Een impressie die een verrassende echo is van de impressionistische muziek (al haatte Debussy dat woord dan).

Pieter T'Jonck voor pzazz, 3 okt 2020

Stream of koop hier het album *Piano Works Debussy*
van Claire Chevallier!

C choreografie: Lisbeth Gruwez
R muziek: Claude Debussy
E performance: Claire Chevallier,
D Lisbeth Gruwez
I artistieke assistentie:
T Maarten Van Cauwenberghe
S dramaturgie: Bart Meuleman
lichtontwerp: Stef Alleweireldt,
Gilles Roosen
scenografie: Marie Szersnovicz
geluid: Alban Moraud,
Maarten Van Cauwenberghe

coproductie: KVS, Le Fonds de dotation du Quartz, Theater Freiburg, Klarafestival, ADC Genève, viernulvier, Liepaja concert hall Great Amber, Festival d'Avignon & MA scène nationale - Pays de Montbéliard
residenties: KVS, Kunstencentrum NONA, Ultima Vez, Les Brigittines, Le Quartz
met de steun van Kunstencentrum NONA, de Vlaamse Gemeenschap, de Tax Sheltermaatregel van de Belgische Overheid

DIT SEIZOEN:

za 23 dec 2023 om 20u
HATHOR CONSORT/ROMINA LISCHKA -
WINTER SOLSTICE

vr 23 feb 2024 om 20u
CIE PAR TERRE/ANNE NGUYEN DANCE
COMPANY - UNDERDOGS

di 23 apr 2024 om 20u - Paterskerk
VERA TUSSING/QUATUOR MP4 -
TACTILE QUARTET(S)

tickets & meer info
ccsint-niklaas.be

